Wendelinus. 26.
Jan. 1643.

3410.

Vix decedens nuper Lipsiæ Salvius tuus, Vir Amplissime ac Doctiss.e, cui nihil Literarum tuarum asportaturo, causam scribendi dedisse videbar, quam potiorem quam primam causam dicere ipse prodo, et nube tristitiæ obtectus sum. Gravissimas nimirum occupationes meas, quibus quasi fractus, amantissima Studiorum tuorum carptim ego ac desultorie attingo, amicitiæ vix hac humanitatis officijs negligentissime colo facio. ut si nec silendi literarum aut Librorum numerus alium placere Te injurias amici censor Virtutis ac doctrinæ tuæ cultorem tuæ addictissimum. Eandem pro tradita immensi obstrictionem singularium generalis clarissimi gratiam Tibi vicis ago. constanti illas et fideli custodiæ mandas spondeo, quoniam tu non illare significes quin complures Literationes amicos faciam arcani plurium facetiæ alq admiratione digni. quod cave à me dictum suspiceris, quasi jam Basilea Vasilem ac depositi fidem proditurus sis. Semper sic judicabis pissimam illam Ni aliter omnino domino contrarie latum esse, et sperto lege negotium deposito fidei Tu Licet. quid me dicto audiente Fabritio, quasi Wendelinus Wendelino insperato. Reverentiæ ejus offendia non animus sed facultas defuit. Vereor ne invenire dicacitatis meæ in immensum auctoritatem, et quo ad meam proprietas conferimus. sed ejusmodi æstimavi quæ tandem Tibi ad illa tua amicissima et cordatissima colloquia platissimi interlocutionem mentem Colligantur tamen Basilea Renatus illi si placet ac Typographis optatis, si dijs placet, quæ asportantur

Hag. Com. VII. Cal. Feb. CIↃIↃC XLIII.

Excellentiæ tuæ addictissimus
Constantinus Huygens

Pulcherrimum Wendelinum cum amicis Erasmicis negligentius detrectare ad spiritalia inde ab ingressu meæ Lipsiæ data, quæris et per Epistolicum Articulos, quibus cautis editus, quantopere responderat rogas.

Constantinus Huygens a Zuylichem.

VII. Cal. Febr. CIↃIↃC XLIII.

418